

İSRAİL'İN İRAN'DAKİ; PJAK, IKDP-I/KOMALA PROXY TERÖR UNSURLARI VE BÖLGEYİ BEKLEYEN TEHLİKELER

Ortadoğu Kriz Tarihine Genel Giriş

Küresel emperyalizm tüm aygıtları ile bölgemizdeki programını sürdürüyor. Osmanlı düzen ve hakimiyetinin yıkılması ile beraber sahipsiz kalan coğrafya hala istikrara kavuşabilmiş değil. Ulus devletleşme yoluyla modern döneme hazırlanan bölgede hiçbir devlet tam anlamıyla istikrarlı ve tutarlı bir millet ve devlet bütünlüğünü sağlayamadı. Bölgemizdeki tüm ülkelerde sosyolojik ve siyasi tekemmül yerini **anomiye (kuralsızlık ve düzensizlik)** bırakmış durumda.

Özellikle Ortadoğu'da düzen, Sykes Picot ve Balfour Deklerasyonu ile inşa edilen mekanizma ve bölge kurgusu üzerinden sürdürülüyor. İşgal ve savaşların ardından bölgesel ulus devletler oluşmuş olsa da sınır sorunları, din ve mezhep savaşları, yönetim sorunları ve despotik rejimlerle beraber derin istikrar sorunu sürekli olarak kontrollü krizler halinde devam ettiriliyor.

Arzı Mevut düşüncesi ve bölgesel gardiyanlık görevi ile kurdurulmuş İsrail ise gardiyanlık görevi dışında ezoterik düşüncesinin gerektirdiği sapkın yayılma eğilimi içinde cüretkar bir şekilde hareket etmeye devam ediyor. Gazze'de soykırım suçuna pervasızlık içinde yönelen İsrail; Lübnan, Suriye, Yemen'den sonra şimdi de İran'a saldırdı. **Bu saldırısı yetmiyormuş gibi ABD'yi de tüm siyasal ve yönetsel dengesini bozma pahasına bir saldırıya da teşvik etti ve dün itibarıyla amacına ulaştı.**

Bölgede asimetrik savaş aparatları ustalık içinde yüz yıldır kullanılıyor. Amaca giden her yol mubah sayılarak tüm savaş unsurları etkin kullanılıyor. İngiliz Siyonizmi'nin en usta isimleri bu bölgeler. Eğer bir yerde Anglo Sakson ustalık Siyonizm ile iş birliği içinde ise daha dikkatli hareket etmek gerekir. Özellikle Hicaz ve Bilad-ı Şam bölgesinde; Kafkasya ve Ortadoğu'da İngiliz ajanlık faaliyetleri konusunda biz Türkler oldukça tecrübeliyizdir. Bugün ülkemizin varlığı bu oyunları püskürttüğümüz için Anadolu coğrafyasında mümkün oldu. Fakat hududumuz dışında olan ve dolaylı müdahale şansımız olan konulara karşı her zaman müdahale şansımız olmamış ancak koruyucu tedbirler almaya gayret etmişizdir.

Bugün de dünün kopyasıdır. Her olay psikanalitik bir determinist düzen içinde akmaktadır. Ortadoğu'da olan her olayın tarihsel bir bağlam içinde olduğu bilinen bir gerçektir. Yaşanan her olay dinden ya da yaşanmışlıktan referans almaktadır. **İsrail'in Siyonist saldırganlığı dinsel bir referans ve bir sürgünün intikamını alma, bölgede ve yeryüzünde bir Siyonist krallığı var kılma vaadi üzerine inşa edilmiş bir patolojik psikanalitik ve ezoterik ortodoksiden beslenir.** İsrail 7 Ekim sonrasında başlayan savaşını ya bir program dahilinde ya da kontrolden çıkmışlığın sınırsızlığı içinde İran'a taşımıştır. İran ile savaş ikinci haftasına girmektedir.

İran Üzerine Kısa Bir Mülahaza

İran Türk tarihinin ana gövdesini inşa eden bir coğrafyadır. Ülkemizdeki Türk tarih yazımı ağırlıklı olarak Alparslan sonrası Anadolu Türk tarihi merkezli olduğu; akademide, Türk maarifinde öyle okunduğu için sınır ötesi Türk coğrafya telakkisi sağlıklı ve doğru şekilde inşa olmamıştır. Salt Misakı Milli sınırlarını esas alan bir tarih, coğrafya eğitimi, zihinleri; en küçük sınırlarımıza milletimizi hapsedecektir. **Bunun yarattığı derin telakki sorunu, gönül ve medeniyet sınırlarını bilmeyen, ufuksuz bir perspektifi inşa etmektedir.** Son dönemde

daha da güçlenen Dış Türkler siyasi aklının müfredat ile beslenmesi önemli bir derinliğin imkânı olacaktır.

İran, Türkistan'ın mütemmim bir parçası olarak Oğuz boylarının bozkırlarıdır. Bugün Türk tarihinin Osmanlı öncesi dönemine atıf yapılırsa Selçuklu diyarı olan Rey yani Tahran ilk sırada gelir. İki büyük Sünni Türk devleti olan Selçuklular ve Gaznelilerin toprakları İran topraklarıdır. **İslam sonrası bu iki büyük Türk Devleti kendinden sonra gelecek olan devletleri her açıdan şekillendirmişlerdir.** Anadolu'ya geçişin talimatı Tuğrul Bey tarafından Rey'de verilmiştir. Sonradan Kirman, Suriye ve Irak Selçukluları olacak Atabeyler Çağrı Bey tarafından görevlendirilmişlerdir. İran toprakları sonradan da Akkoyunlular, Karakoyunlular, Safeviler, Kajarlar vd. devletler eliyle Türk toprağı olarak kalmıştır. Şah İsmail eliyle siyasi bir karar verilerek Şiileşen İran Türkleri eliyle, **Anadolu ve Türkistan arasında bir Şii Türk havzası oluşmuştur.** Zamanla himayelerinde bulunan Tacik, Pers unsurlarla birlikte **eklektif formda İranî bir kültürel ve siyasi havzaya dönüştürülmüştür.** Bu Şii-Türk-Tacik ittifaklı siyasi havza ile Osmanlı siyasi havzası arasında oldukça ihtiyatlı bir rekabet ilişkisinin olduğunu biliyoruz. **Bu ilişkinin ayrıştırıcı temel noktası ise mezhep ve eklektik formda inşa edilmiş İranî kültür olmuştur.** Bugün de İran devlet yönetimindeki eklektik form budur.

Bir önceki yüzyıla kadar devam eden **Şii Türk iktidarı Amerikan yardım ve destekleri ile el değiştirerek azınlık toplumu olan Şii Tacik (Fars) iradesine verilmiştir.** Yeni Şah bir taraftan modernleşmenin temsili iken diğer taraftan da İran için yeni bir ulus devlet inşasına girişecektir. **Bu ulusun ayrıştırıcı özelliği Fars olmak ve Farsça konuşmaktır.** Yönetim elitlerinin değiştiği bu sürece Tebriz merkezli Türk ulusu çok sert karşı çıkmıştır. Seddar Han, Bakır Han, Hiyabani'den Şeriatmedari'ye kadar süren uzun bir direnç söz konusudur. Şahın kovulmasının ardından başlayan İran Irak savaşı, ortak milli mukavemeti besleyerek bir milli bilinç var etse de İmam Humeyni sonrası daha muhkem hale gelen haliyle Fars ulus devlet inşası süreci İslami siyasi yapı tarafından da sürdürülmüştür. Yönetim erkinde Türk soylular olmasına rağmen toplumsal iki fay hattı derinleşmiştir. Bunlardan en önemlisi etnik kimliğin, özellikle Türk milli kimliğinin görmezden gelinmesi, ikincisi Beluç, Türkmen, Kürt ve Arap vd. sünni topluluklara karşı örseleyici tavrın devam etmesidir. Buna İslam İnkılabının toplumsal kabulünün zayıflaması ve anti demokratik uygulamalar da eklenince, **güçlü siyasi rejim zayıf toplumsal kabul ortaya çıkmıştır.**

Bugün her zeminde görülen ve son saldırılar sonrasında açıkça ortaya çıkan manzara rejimin kendini koruyacak bir rejim eliti oluşturmayı, adanmış kadrolar oluşturmayı başarırken, devasa toplumsal kitleleri dışarıda bırakan bir sosyolojik fay hattı oluşturmuş olmasıdır. İran konuşulurken sürekli bu toplumsal denklem üzerinden konuşulmaktadır.

İran'daki İslam İnkılabının Dış Etkisi

İran İslam İnkılabı, iki dünya savaşı ve soğuk savaş ikliminde artık Müslümanların siyasi bir imkanın varlığına karşı derin bir ümit kaybının yaşandığı bir dönemde **anti emperyalist, anti kapitalist ve anti Amerikan** bir iddia içinde çoklu motivasyon ile var olmuştur. Birlikte yol yürüdüğü diğer toplumsal grupları dışarıda bırakarak bir İslam İnkılabı olarak dünyadaki Müslüman toplumlarda siyasi var oluşun imkânı olarak büyük heyecan yaratmıştır. İmam Humeyni, içeride İslami yapı dışındaki hareketleri ve Şeriatmedari gibi Tebriz kaynaklı yapıları tasfiye ederek kendi iktidarını muhkemleştirdikten sonra dışarıya yönelmiştir. Uluslararası tavrının ana omurgasını; anti emperyalizm üzerine inşa ederken, ideolojik

mottosunun merkezine Filistin davasını koymuştur. **Bu adım bugün bakıldığında Sünni bir coğrafyada, bir meşruiyet adımı olmanın yanında küresel modern dünyada İslam Birliğinin bir imkânı olarak da karşılanmıştır.** Kısa bir zaman sonra ABD eliyle başlatılan Irak blokuna karşı savaş, İran'ı çok yorsa da mazlum sıfatı ile iç konsolidasyonu sağlamasına imkan sağlamıştır.

İran savaş sonrası dönemde kendini petrol imkânı ile var etmeye çalışsa da bitmeyen ambargolar sebebiyle zor bir süreç yaşamıştır. ABD merkezli küresel sisteme karşı Rusya ve Çin ile etkili bir ilişki süreci içinde olmayı başaran İran özellikle Rus teknolojisini işleyerek bugün de görüldüğü üzere askeri sanayii konusunda önemli mesafeler kat etmiştir. Özellikle nükleer teknolojisi dikkate değer bir noktaya erişmiştir.

Suriye İç Savaşı ve İran'ın Derin İmaj Kaybı

Son 15 yıllık süreç çok dikkat çekici bir karakterdedir. Arap Baharı sürecinin var ettiği değişimin yönü bölgedeki pek çok ülke gibi İran'a doğru dönmüştür. Kendi toplumsal kırılma noktalarını da göz önüne alan İran, gerilim ve çatışmayı İran dışında karşılamaya yönelik, uzun yıllara sari alt yapısını da harekete geçirerek Irak'ta ABD ittifakı ile elde ettiği bölgesel avantajı üzerinden Suriye'deki gerilimin tarafı olmuştur. Mart 2011 sonrasında Esed'in yanında olacağını ilan eden İran, ABD mamulü IŞİD vb. unsurlarla mücadele iddiası üzerinde Suriye'de tahkimat yapmıştır. Zamanla bu tahkimatı genişleterek Yemen ve Filistin içinde de belli gruplarla güçlü etkileşim içine girmiştir. **Fakat Suriye'deki mevcut pozisyonu ve proxy unsurlar üzerinden var ettiği paramiliter kapasite bir taraftan Esed'in zulmünün destekçisi olurken Şam, Halep, Hama, Humus ve özellikle Guta'da Suriyeli Müslümanların kanına girmesine sebep olmuştur.** Kasım Süleymani eliyle yürütülen bölgesel savaşın, İran'a yönelik saldırıyı önde püskürtmeyi aşarak bir bölgesel yayılım olduğu apaçık ortadadır. IŞİD vb. radikal grupları var oluş gerekçesi yapan İran'ın, Haşdi Şabi ve marjinal unsurlar üzerinden var ettiği terör, **İnkılap sonrasında kendisine karşı mezhepsel farka rağmen hüsnî niyyet ile bakan Sünni İslam toplumlarını kaybetmesine sebep olmuştur.** Bunun en temel sebebi İran'ın tüm unsurları ile birlikte Suriye'de sebep olduğu katliamlardır. 8 aralık sonrasında Türkiye'nin desteklediği Suriye Milli Ordusu'nun eliyle ulaşılan zafer İran'ı bölgeden kesin olarak uzaklaştırmıştır. **İran'ın Suriye'de Türkiye sınırında PYD ve PKK ile de girdiği etkileşim ve paydaşlık ilişkisi de Türkiye devleti ve halkı tarafından unutulmayacak bir tavır olarak hafızalara kazınmış durumdadır.**

Suriye'de saha hakimiyetini kaybeden İran'ın yeni hükümeti zora sokacak şekilde Lazkiye tarafındaki kalkışmaları sürdürmesi ve Esed yandaşları üzerinden seküler yapılara destek vermesi de İslam dünyasının İran telakkilerini olumsuz yönde etkilemiştir.

7 Ekim Aksa Tufanı Ve İran'ın Durumu

Gazze Savaşı yeni yakın sürecin önemli bir kırılma noktasıdır. Bu savaş tüm boyutları ile insanlık için bir milattır. İran'ın bölgede kapasite oluşumu konusunda İsrail'e karşı Filistinli tüm gruplara destek verdiği ortadadır. Kendine müzahir olan gruplar haricinde Hamas'a da destek verdiği taraflarca ifade edilmiştir. Hatta Hamas içerisinde İran konusunda küçük ve hassas farklılıkların olduğu da açıklamalardan anlaşılmaktadır. Kasım Süleymani öldüğünde Gazze'de asılan Süleymani afişi gün içinde diğer gruplar tarafından indirilmiştir.

İran'ın Filistin İslami hareketlerine verdiği destekle beraber onları müzahir yapmak için çaba içinde olacağı ve İsrail ile savaşın ana kontrol noktası haline gelmeyi isteyeceği bilinen bir gerçektir. Fakat bu desteklerine rağmen Hamas'ın ana aklının bir İhvan yapısı olarak iradi anlamda teslim olmayacağı da Hamas'ın teşkilat yapısını bilenlerce iyi bilinen bir gerçektir. 7 Ekim sonrasında İran tarafının 7 Ekim saldırısını Kasım Süleymani'nin suikastine bir cevap olduğunun ifade edilmesinin ardından, bu açıklama süratle Hamas tarafından reddedilmiştir. Hamas lideri İsmail Haniyye'nin Türkiye'nin ikazlarına rağmen İran'a giderek orada İsrail tarafında şehit edilmesi İslam dünyası tarafında hiçbir zaman affedilmeyecek bir güvenlik zafiyeti olarak hafızalara kazınmıştır.

İran'da İç Siyaset ve Toplumsal Muvazenesizlik

İran bugün içinde bulunduğu sürece Suriye hezimetini ile girmiştir. Uzun zamandır ülkesinin içinde oluşmayan toplumsal muvazene ve siyasi gerilimlerin de bu hezimet ile birlikte gün yüzüne çıktığı görülmektedir. Bu süreci rahatlatmak amacıyla Türk soylu bir Cumhurbaşkanıyı göreve getirirse de, toplum nezdinde çok güçlü bir karşılığı olmamıştır.

İran, ambargonun yarattığı ağır bir ekonomik yükü muhataptır. Bunu aşmak için atılan adımlar netice vermemiştir. Rejim kendine adanmış bir topluluk inşa etse de toplumsal akreditasyon sağlanmamıştır. Bunda tüm halklardaki küresel sekülerleşme ilgisi yanında, toplumun anti demokratik gördüğü dini kaynaklı uygulamalar etkili olmuştur. Toplumsal olayların neredeyse tamamı aynı başlıklar altında toplanabilir. **Ülkesine karşı olan inançsızlık hali yurt dışına çıkan her İran vatandaşında hissedilmektedir. Milli bilinç yerini bir öfkeye döndürmüş ve ülkesine itimatsız milyonlar tüm dünyada devletinden umutsuzluğunu haykırmaktadır.**

Bir ülkede bu kadar açık bir muvazene sorunu varsa, ülkenin önceliği buna odaklanmak iken, İslam inkılabının değer sistemi ile yetişen muhaliflerin bile sesi kısılmış ve ev hapsine muhatap olmuşlardır. **İran'da yaşanan bu derin siyasal ve sosyolojik kriz İslam merkezli bir sorun olmanın ötesinde insan merkezli bir rejim krizidir.** Yetmişli yıllarda İslam dünyasında İslam'ın siyasal imkanı olarak umut sebebi olan İran İslam rejimi, bugün umutsuzluk ve itimatsızlığın adresi olarak tartışılmaya başlamıştır. Devrim kendi dışındakilerin yaşam hakkını görmezden gelirken, kendi içinden var ettiği kadrolarını da yok etmeyi tercih etmiştir. **Bu durumu ortaya çıkartan saikleri tartıştırarak katılımcı bir toplum ve istişare toplumu yerine despotik bir rejim olarak anılmayı kabul etmesi üzücüdür.**

İran'da Yönetişim ve Kültürel Var Olabilme Durumu Açısından Türkler

Şah döneminde ulus devlet söylemine odaklanarak Fars bir ulus devlet inşa gayreti, İslami rejimde de aynı şekilde devam etmiştir. Bu devlet politikasının en büyük mağduru ise İran Türkleridir. İran Türkleri İran'ın kadim halkı ve ev sahibi olarak rejimin, İran Türk kimliği konusundaki tutumuna karşı çok öfkeli. Bölgenin yükselen iki Türk devleti olan Türkiye ve Azerbaycan'ın komşusu olan Türklerin, bu ülkelere bakarak etkileşim içinde olması ve kimliklerini sürdürmeye yönelik taleplerini ifade etmeleri çok doğaldır. Fakat İran hükümetinin bu taleplere karşı müsamahakar olmadığı gibi; Azerbaycan ve Ermenistan krizlerinde Ermenistan tarafındaki konumlanışı İran Türklerinde büyük infial oluşturmuş ve Karabağ zaferi sonrasında İran Türk milli kimliği güçlü bir rüzgâr yakalamıştır. Özellikle bu dönemde Türkiye ve Azerbaycan Cumhurbaşkanlarına karşı örseleyici ve değersizleştirici ifadelerin yükselmesi İran Türk halkını çok öfkelenmiştir. İran medyasının Sn. Erdoğan'ı

Karabağ zaferi sonrasında okuduğu bir şiirden dolayı tezyif etmesi hafızalara kazınmış bir çirkinliktir.

Kuzey ve Güney Azerbaycan'da yüksek bir Türk nüfuz alanı bulunmaktadır ve Türklerin kadim bölgesidir. İsrail, İran ile rekabet sürecinde İran'ın İsrail sınır aksında oluşturduğu müzahir evrene benzer bir yapıyı oluşturmaya çalışmaktadır. Bu psikolojik harp çalışmalarında müzahir kılma sürecinde İran rejimine muhalif tüm yapılara yaklaşmaktadır. Bu konuda en kolay ulaştığı yapılar Avrupa diasporasında bulunanlardır. Özellikle Azerbaycan Türk diasporasından olduğunu iddia eden ve Türkçe konuşan bazı isimler, İsrail'e destek açıklamaları yapmaktadır. Bu İsrail eliyle yürütülen ve aynı anda birçok fayda umduğu bir süreçtir. Zira İsrail'in Güney ve Kuzey Azerbaycan'da çalışma yapmasının birçok sebebi vardır. İlk olarak Anadolu ve Türkistan arasındaki geçiş yolunda konumlanmış, Hazar petrolleri ile alakalı olarak vaziyet almış ve Türkiye'nin bölgedeki hakimiyetini de kesmiş olacaktır. **Yükselen Türk devletler teşkilatının ana aksındaki varlığı ile öncelikli olarak Türkiye, İsrail için tehdittir.** İsrail aynı zamanda bölgede İran karşıtı bir stratejik süreç yönetmektedir. Propaganda aygıtları ile yürütülen bu süreçte Türkçe konuşan Azerbaycan vatandaşları eliyle açılan İsrail bayrakları propaganda sürecinin somut görünümleridir. Buna karşı kardeşimiz Azerbaycan'a sahip çıkmak ve bir avuç Siyonist ve Siyonist muhibbine Azerbaycan'ı kaptırmamak ve bu süreci püskürtmek Türk milletinin en önemli meselesidir.

Türk devlet akıllı tarihsel milli arka plana yaslanmakla beraber diplomatik, ahlaki ve hukuki sınırlar üzerine oturur. **İran konusunda Kasrı Şirin anlaşması ve ahlaki sınırlılıklar Türk dış politikasının ana gövdesini oluşturmaktadır.** Türk kamu diplomasisi anlayışı da siyasi diplomatik duruşunun mütemmim bir parçasıdır. İran Türkleri kalabalık nüfusu ile İran coğrafyasının en önemli toplumsal ve siyasal gövdesini oluşturmaktadır. Bu topluluk son yüzyıla kadar İran devlet yönetiminin ve erkinin mutlak temsilidir. Bugün de İran yönetiminde pek çok Türk soylu yönetici olmakla beraber, milli kimliğin idamesi, Türk dilinin konuşulması, yaygınlaştırılması ve eğitimi ile akademik eğitim konusunda önemli zorluklar olduğu bilinmektedir. İran siyasal hayatının da önemli parçası olan İran Türk toplumunun fertlerinin idare ve yönetimde olması büyük zenginliktir. Açık kaynaklarda İran Türk toplumunun demokratik ve var oluşsal talepler konusunda bir çaba içinde olduğu da görülmektedir. Umulan ve arzu edilen, siyasal ve sosyal katılım yolunun, sivil toplum ve siyasal partileşme imkanının İran'da açılmasıdır.

İsrail'in İran'a Saldırısı ve Bölgesel Gelişmeler

İran yukarıda tanımlamaya çalıştığımız bazı sorunlarla yüzleştiği bir dönemde ikinci haftasına giren bir saldırıya muhatap olmuştur. İsrail tarafından ABD ve İngiltere desteği ile yapılan saldırılar bölgesel olarak büyük bir gerilimin habercisidir. İsrail diğer ülkelerden sonra vahşi bir şekilde İran'a saldırmıştır. Rejime yönelik bir saldırı olarak tanımlansa da, bu saldırı İran halkının tümü ile bağımsızlığına yönelik bir saldırıdır. Bir ülkenin başka bir ülkeye saldırdığında, rejim, devlet, hükümet, toplum vb. unsurları ayırabilme lüksü yoktur.

Savaşın ilk günü yapılan ani baskınlar İran içindeki ajanlar eliyle savaşta yeni bir boyut olarak nerdeyse sıralı tüm muharebe komuta kademesine suikastlar şeklinde tezahür etmiştir. Bu durum halen cevabı verilemeyen askeri ve istihbarı bir ciddiyetsizlik olarak kayıtlara geçmiştir. Savaş alarminin verildiği bir iklimde komuta kademesinin evinin yatak odasında öldürülmesi çok derin bir eğitim ve tecrübe noksanlığı ve ayıplı bir durumdur. Bugünlerde İran, attığı füzeleri yoluyla şartları eşitlemese de İran'ın füzelerinin İsrail'de yarattığı korku ve huzursuzluk büyük memnuniyet oluşturmuştur. İsrail'in düştüğü durum sebebiyle yarattığı

baskı 22 Haziran gecesinde İran Nükleer Tesislerinin ABD tarafından vurulması ile sonuçlanmıştır. ABD bu hukuksuz saldırıya dahil olarak İsrail'e angaje hukuksuz durumunu tahkim etmiş durumdadır.

İsrail'in İran'daki Proxy Terör Unsurları ve Bölgeyi Bekleyen Büyük Tehlikeler

İsrail'in İran'a yönelik saldırısı uzunca zamandır hazırlık içinde olduğu bir durumdur. İsrail bu savaşı sadece askeri unsurlarla değil aynı zamanda **destekleyici unsurlarla** sürdürmektedir. Irak ve Suriye deneyiminden hareketle İsrail'in bu konuda en rahat partnerlik ilişkisi içine girdiği yapı Kürtlerdir. Irak'ta ve Suriye'de etkileşim içinde olduğu PKK ve PYD'nin kardeşi PJAK'ın bu süreçte İsrail adına bölgede rol üstlenmesi tahmin edilebilecek bir senaryodur. Burada üzücü olan nokta Türkiye'nin PKK ve PJAK konusunda İran'a iş birliği tekliflerine rağmen İran tarafından PKK, PJAK sürekli varlığı desteklenen yapılar olmuştur. Türkiye'de sıkışan PKK, Irak'a, Irak'ta da sıkıştığında İran tarafına kaçmış ve bu bölgedeki varlığı İran tarafından kollanmıştır. Özellikle IKDP-I ve PJAK'ın ağırlıklı olarak Batı İran'daki varlığı İran tarafından görmezden gelinmiş, bazı zamanlarda kullanılmıştır.

Şu an sistematik olarak İran'ın tüm şehirleri bombalanmakta iken en çok da Batı İran'daki askeri mevziler vurulmaktadır. Bu bombalamalarla İran'ın batısında PJAK,IKDP-I/KOMALA gibi terör yapılarının önü açılmaktadır. Bu bölgeler İran Türklerinin yaşadığı bölgeler olmakla beraber, Türkiye'nin sınırıdır. İsrail, uzun süreli bir bölgesel savaşın önünü açmakta ve teröre geçiş koridoru oluşturmaktadır. Bu sürecin zarar göreni sadece İran rejimi olmayacaktır. **Bu sürecin asıl kaybedeni Tebriz, Urumiye, Erdebil başta olmak üzere Türk şehirleridir.** PJAK yoluyla İsrail bölgede yeni bir terör aksı kurmaktadır. Bu Türkiye için de çok büyük bir tehlikedir. Bu tehlikeli duruma karşı ivedilikle İran ve Türkiye arasında bir iş birliği zarureti bulunmaktadır. İran Türkleri bu konu ile alakalı olarak hazırlıklı olmalı, İran devlet güçlerinin direnç ve mukavemeti esas olmakla beraber, milli direniş gücü olarak bilinç ve mukavemetlerini diri tutmalıdır. Irak ve Suriye'de Yabancı Terörist Savaşçılar ile tahkim edilmiş terör unsurlarının yarattıkları tahribat ortadadır. Siyonizm ustalık içinde Kürt kartını kullanmaktadır.

Son günlerde bölgeden gelen haberler ve açıklamalar bu konudaki hassasiyeti ve öngörülerini doğrular niteliktedir. Türkiye Gazetesinde Yılmaz Bilgen imzalı ve İran istihbarat yetkililerine dayandırılan haberde "Gazze'de binlerce sivil katleden, Lübnan ve Suriye'nin ardından İran'a saldıran İsrail'in kirli planı ortaya çıktı. Gazetemize konuşan İranlı eski istihbarat yöneticilerinden Ali Rezayi, siyonist rejimin, İran'da asıl hedefinin ülkenin nükleer kabiliyetini yok etmek değil, uzun soluklu bir iç savaş çıkarıp PKK-PJAK merkezli bir terör koridoru kurmak ve Türkleri hedef alan soykırım yapmak olduğunu söyledi. Bunun için KOMELE, KDP-İ ve PJAK'ın Güney Azerbaycan'a saldırı amaçlı katliam mangaları kurduğu bilgisini veren Rezayi, şunları kaydetti. PKK uzantılı terör grupları İsrail ile koordinasyon hâlinde. Bunlar 25-30 yıldır savaşa hazırlık yapan yapılar. Şu an oluşan ortamı da fırsat olarak görüyorlar. Bazı bölgelerde yerleşim birimlerine inen silahlı teröristler, asayişin kendilerinde olduğunu ilan ettiler bile. Bir tür Suriye'deki SDG misyonu İran'da da bu örgütlere verildi. **Bunların tek motivasyonu mevcut İran Kürdistanı haritasına Güney Azerbaycan ve Batı Azerbaycan'ı da katmak. İsrail'in iç savaş konsepti Kürt-Türk kapışması üzerine kurulu.** Mevcut gidişat dâhilinde ve savaşa hazırlıklı olma, silah, cephane tablosu açısından Kürtlerin muhtemel saldırısı ilk aşamada en az 20-30 bin Türk'ün katledilmesi demektir. Tedbir alınmazsa bu sayı korkunç boyutlara ulaşır." denmektedir.

<https://www.turkiyegazetesi.com.tr/gundem/hedef-30-bin-turku-katletmek-soykirim-plani-devrede-pkkyi-masa-olarak-kullanacaklar-1124958?s=1>

Azerbaycan Milli Direniş Örgütü Sözcüsü Macit Cevadi Araz yaptığı sosyal medya açıklamasında : “İran - İsrail savaşı sürerken PKK/PJAK, Urmiye başta olmak üzere Batı Azerbaycan eyaletinde Türk topraklarını gözüne kestirdi. Azerbaycan Türklüğü vatanını kimseye bırakmayacak ve yurduna sahip çıkacak!” şeklinde kanaatlerini ifade etmektedir.

Hiçbir durumda Irak ve Suriye’de yaşanan kontrolsüz göç ve vatani terk etme duygusu İran’daki soydaşlarımızda oluşmamalıdır. İran Türkleri vatanlarının her karışına sahip çıkmalı, Siyonizm ve aparatları ile mücadele etmelidir. Bu mücadelede İran devlet bütünlüğü yanında ihtiyaç halinde Türkiye’deki milli mücadele ve Kuvay-ı Milliye ruhu örnek alınmalıdır. Türk milleti ihtiyaç halinde mutlaka kardeşlerinin yanında olacaktır.

Muhالیf düşünceler ve idari zafiyetler sebebi ile rejim ve hükümete kızanlar; devletsizlik ve bağımsızlığın en kötü rejimden bile zor olduğu gerçeğini unutmamalıdır. Türk milleti tüm renkleri ile Siyonizm’in karşısındadır.

Irak ve Suriye’nin ardından İran’da da İsrail’in aparatı olmaya talip olan Kürt halkı kendi içinden çıkan bu aşağılık hain çizgiye odaklanmalıdır. Bu kalles Siyonist muhibbi yapı, neden ve nasıl çıkmaktadır? Bu aşağılık ihanet şebekesi Kürt toplumunun bir ayıbı olarak, Müslüman Kürtler tarafından bertaraf edilmelidir. İran Kürt toplumu, İsrail’e angaje bu marjinal toplumla yüzleşmeli ve kendi içindeki savaşını vermelidir.

İran’da yaşanan hassas süreç titizlik içinde takip edilmelidir. İran’ın Sünni İslam dünyasına ve milletimize yönelik yukarıda ifade ettiğimiz ayıplı çokça durumu vardır. Tüm bunlara rağmen mümtaz, muvahhit ve Cihan Penah milletimiz İran’a yönelik İsrail saldırganlığına dirayet ve muvazene içinde bakmaktadır. Devlet ve siyaset büyüklerimizin yürüttüğü itidalli durum milletimizin de tutumudur. İran füzeleri karşısında aklını kaybederek ağlamaya başlayan İsrail, kaybolan dirayet ve kapasitesi ile yok oluşunun fitilini ateşlemiştir. İran’a yapılan İsrail ve ABD saldırısı hukuksuz bir saldırdır. İran hükümetinin bu durumdan ders çıkarması, özellikle askeri komuta kademesine yönelen suikastlere; sabotaj ve sızmalara odaklanması en önemli tavsiyemiz olacaktır.

İsmail Mansur Özdemir

Türk Dünyası Yörük Türkmen Birliği MKAK Üyesi & Dış İlişkiler Başkanı